

عنوان مقاله:

ارزیابی هیستوپاتولوژیکی و رادیولوژیکی یک روش تغییر شکل یافته درمانی آرتروپلاستی روی مفصل رانی خرگوش

محل انتشار:

فصلنامه پاتوبیولوژی مقایسه ای، دوره 9، شماره 39 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

غلامرضا عابدی

احمد اصغری

رحیم علیزاده

امیر سلمان باقری

خلاصه مقاله:

آرتروپلاستی مفصل ران در بسیاری از موارد مثل دیسپلازی مفصل ران، شکستگی هایسر استخوان ران و استابولوم، استئوآرتریت، درفتگی های مفصل ران و به نتیجه نرسیدن استفاده از پروتزهایی که در مواقع از بین رفتن حفره استابولوم و سر و گردناستخوان ران می باشد در دام کوچک کاربرد دارند. اساس این روش برداشت سر و گردن استخوان ران است که با این روش تماس استخوان با استخوان حذف می شد باعث تشکیل مفصل کاذب می شود که یک بافت فیبروز سخت در این ناحیه قرار می گیرد و حفره استابولوم به تدریج توسط استخوان پر می شود. در این مطالعه ۱۰ سر خرگوش سفید نیوزلندی نر بالغ و سالم با محدوده وزنی ۳-۳/۵ کیلوگرم و سن ۲۶-۲۴ هفتگی انتخاب و به صورت تصادفی به دو گروه ۵ تایی تقسیم شده و در شرایط یکسان از لحاظ نگهداری و تغذیه قرار گرفتند. سپس در گروه اول (شاهد): پای راست حیوان مورد عمل جراحی قرار گرفته و سر و گردن استخوان ران توسط استئوتومی برداشته شد و هیچ گونه فلاپ عضلانی در ناحیه قرار نگرفت. سپس ناحیه عمل به صورت معمول بخیه گردید. گروه دوم (آزمایش): پای راست حیوان مورد عمل جراحی قرار گرفته و سر و گردن استخوان ران توسط استئوتوم برداشته شد. سپس اینسرسیشن عضل سوپرفیشیال گلوئتال آزاد و بدنبال آن اریجین عضله واستوس لترالیس جدا شده و در نهایت اینسرسیشن و اریجین دو عضله در حد فاصل بین استابولوم و قسمت بالایی استخوان قرار گرفت. در نهایت رهیافت محل جراحی به صورت روتین بخیه گردید. ارزیابی کالبدگشایی و هیستوپاتولوژیکی بعد از ۶۰ روز از جراحی انجام گرفت. نتایج این مطالعه نشان داد که به دلیل وضعیت خاص آناتومیکی و عمل عضلات ران، لگن، اینسرسیشن و اریجین عضلات واستوس لترالیس و سوپرفیشیال گلوئتال، اگر این دو عضله در حالت و وضعیت جدیدی قرار گیرند می توانند از تغییرات نا مطلوب که در ساختار ران بوجود می آید جلوگیری کنند.

کلمات کلیدی:

مفصل کوکسوفمورال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1955491>

